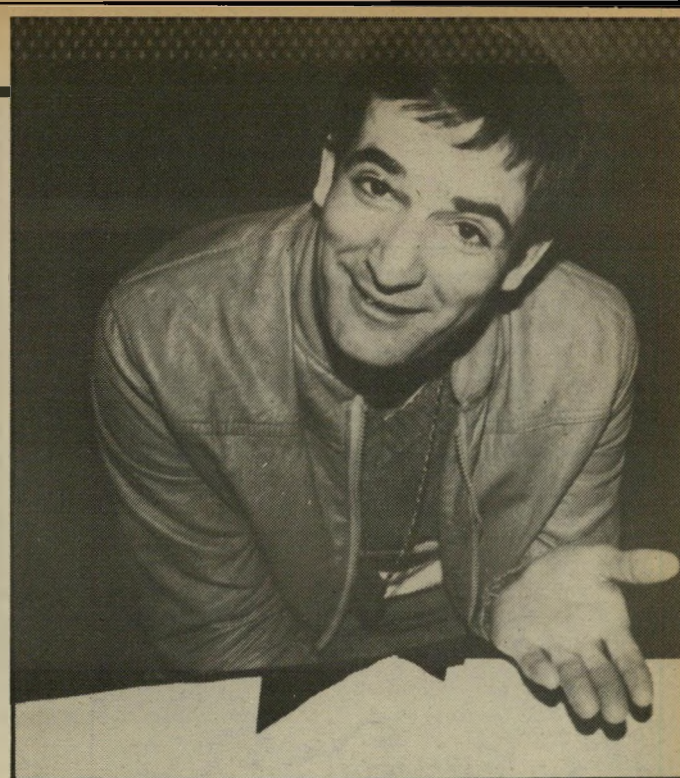

שמעיה אנג'ל

נגד השופטים:

סוף-סוף פסק-דין!

נאשם אנג'ל

לשתות את הדם של הילדים

שמעיה הקדיש את כל כוחותיו לפסילת השופט. למה היה לאכזב מול כוח נפל להרכב של השופט גרוס? אני מתפלל כבר עשרים שנה — ונפילתי אליו! צעק שמעיה לשופט וינוגרד. שמעיה לא הסתפק בצעקות

ארוכה של עדים נוספים קשרה חוט לחוט והשלימה את התמונה. עיקר מילחמתם של הנאשמים היתה בשופטים. כבר מתחילת הדיון כיקש שמעיה מהשופט אליהו וינוגרד לפסול את עצמו. וינוגרד ידוע כשופט מחמיר, שאיננו אוהב על עבריינים.

לחסל את השניים. לרבני כתבי האישום, היא שיכנעה את נחום (מנדר) קלימון, יד ימינו של ישראל ישורון, להרוג את שולמית. יחד עם שושן נסע מנרו לחולות קיסריה וכרה שם בור. השניים לקחו את שולמית איתם, ואמרו לה כי הם עומדים להעבירה למקום מיסתור אחר. במכונית ירה שושן בראשה של שולמית והרגה. השניים קברו אותה בקבר המוכן.

יריקות לעבר השופטים

בוע אחרי רצח שולמית כאו שמעיה, שושן ומנרו לעץ שבו הסתתר מישל, ירו בו והרגוהו. אחר כך כרו בור, קברו אותו וגוללו גושיבטון ענק על הקבר, כדי להסתירו. אולם שמעיה לא סמך גם על שותפיו אלה. אחרי שבוע ימים החליט להעביר את הגופה ממקומה אל קבר אחר, שגם שני חבריו לפשע לא ידעו את מיקומו. לשם כך השתמש בשירותיו של רובין והעלים את הגופה.

כאשר נעצרו שוב כל בנייהחבורה, הצליחה המישטרה לשכנע את ישראל ישורון ומנרו להפוך לעדי-מדינה. על ספסלי-הנאשמים ישבו שמעיה, אשתו שרה, וחברם חיים שושן. התובעת נורית אחיטוב עשתה עבר דה מעמיקה. היא צירפה לפני בית המשפט פיסת עדות אחת לחברתה, ובנתה פסיפס מושלם, שהסביר את כל נסיבות המעשה. בעיקר הסתמכה התר בעת על שני עדי-המדינה, אך שורה

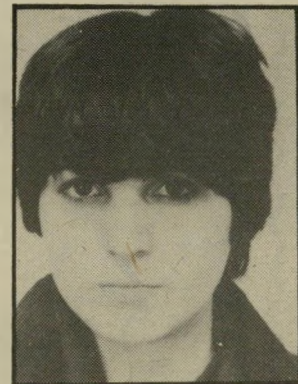
נאשמת שרה אנג'ל (מוימן; נאשם שושן, שנרצח) להעיד אחרון

נרצחת שלי (בתצלום מימין, למעלה) והלווייתה בחירה גרועה

פסק-הדין המרשיע את שמעיה אנג'ל ברצח הכפול החדש, יגרום לצהלה במישטרה. מזה שנים חושדת המישטרה באנג'ל כמעט בכל רצח המתרחש במדינה. הוא נעצר פעמים רבות, אך שוחרר מחוסר-ראיות. לאחרונה גם נשפט על סחיטה ויצא עליו מאסר-עולם ישחרר את המישטרה לשנים רבות מעולו של שמעיה. כבר זמן רב נחשב שמעיה ללויתן בעולם-הפשע. למרות צורתו השב-רירית, הוא נחשב לאדם מסוכן וחסר מעצורים. גם אשתו, שרה (שמוליק), וזכה לכבוד גדול בכלא נווה-הירצה, בשל קשריה עם שמעיה. היא נאשמת איתו ברצח הכפול של מישל נחמיאס ושולמית שלי.

בשנים האחרונות, מאז חזר שמעיה מגלות בחו"ל, עסק בסחר בסמים. יחד עם ישראל ישורון מתל-גיבורים ומישל נחמיאס, הכריח לארץ כמויות גדולות של הרואין מתורכיה. ההברחה האחרונה היתה בחודש מרס 1982. בחורה בשם חגית ולדמן נתפסה בנמל-התעופה בלוד, כאשר שבה לישראל מתורכיה, ובכליה קילוגרם של הרואין.

קריזה במישטרה

חגית היתה נרקומנית מוכרת למישטרה, אולם הסס לא התגלה לראשונה בישראל. עוד לפני שעלתה למטוס בתורכיה, נערך שם חיפוש במיוודות והסס התגלה. אולם למרבה הפלא, הירשו לה התורכים לצאת את הארץ ולעלות למטוס.

על כשב המטוס עוד לחש לה קצויה-ביטחון של אל-על. מי שארז לך את המיוודות, האכיל אותך יפה! אך חגית היתה מסוממת וכמעט לא ידעה מה היא עושה.

היא הגיעה ארצה, לקחה את המיוודות ונעצרה מייד. אחרי שעות אחדות בתחנת המישטרה התחיל הקריזה. חגית היתה רעבה לסם והיתה מוכנה לעשות הכל כדי לקבל מנה. השוטרים כיקשו ממנה לטלפן למפעיל רשת-הסמים ולהזמין לקחת את המיוודות. חגית טלפנה למישל נחמיאס, שאת מיספרי-הטלפון בבית-הוריו קיבלה ממפעיליה.

מישל היה זחיר מאוד. כאשר אמרה לו חגית לבוא לקחת את המיוודות שהביאה עבורו מתורכיה, ענה לה כי אינו מכיר אותה, איננו יודע על מה היא מדברת, וטרק בפניה את השפופרת. אולם המישטרה כבר היתה על עיקבותיו.

מישל הבין או איוו טעות פטאלית עשה כאשר סמך על אוהבתו, שולמית שלי, כי תבחר את הבלדרית. שולמית היתה בלתי-מנוסה בעניינים כאלה

היתה לחסל — לבזבז, כלשונם — את שולמית ומישל, החוליות החלשות. עוד באותו לילה הועברה שולמית לחיפה, למקומות מיסתור שמצא עבורה חיים שושן, עבריין חיפאי ורוד של שרה אנג'ל ובעלה. מישל הוסתר בתוך עץ עבות בפארק הירקון. נאמר למישל כי הוא יישב שם עד ששושן ימצא עבורו מקום באוניה המפליגה לחו"ל, ואז יוברח מן הארץ. בינתיים בנה עבורו מרכזי רובין, חבר ותיק אחר של שמעיה, מקום מיסתור בפארק הירקון. רובין בנה בתוך ענפי-העץ אוהל קטן, מוסתר כולו. רק הוא ידע את דרך הגישה לעץ הזה, ואפילו שמעיה וישראל ישורון, שביקרו את מישל במקום מיסתורו, לא ידעו להגיע לשם בעצמם.

בינתיים עצרה המישטרה את שמעיה ואשתו, וגם את ישראל ישורון, בעיקבות מעצרה של חגית. אולם מכיוון שלא הצליחו למצוא את מישל ושולמית, לא היו בידי המישטרה כל ראיות ישירות נגד העצירים. כאשר השתחררה שרה, אחרי 48 שעות במעצר, החליטה כי הגיע הזמן